27/05/2021

“Οποία (!) θαυμασία μεταβολή έφερε ο λόγος και η διδασκαλία”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Το μήνυμά του για την Κυριακή της Σαμαρείτιδος δημοσιεύει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπάλαιας κ. Παΐσιος. “Οποία (!) θαυμασία μεταβολή έφερε ο λόγος και η διδασκαλία, του Υιού και Λόγου του Θεού, όπως μας την καταγράφει στην σημερινή ευαγγελική περικοπή ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, κατά την ευλογημένη εκείνη συνάντηση παρά το φρέαρ του Ιακώβ, «του κεκοπιακώτως Ιησού» μετά της Σαμαρείτιδος γυναικός, οποία ήλθε εκ της Σαμαρείας να αντλήσει ύδωρ. Εκεί η Σαμαρείτης γυναίκα όμως μετά την εξομολόγησή της στον Κύριο λαμβάνει παρ’ Αυτού

ύδωρ ζων, ύδωρ σωτήριο" αναφέρει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Αγαπητοί μου αδελφοί, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μία παντοδύναμος δύναμις, από την οποία δημιούργησε εκ του μηδενός το σύμπαν, το οποίο εξαρτάται και στις διαταγές του βασίζεται και υπακούει, κατά τον προφητάνακτα Δαβίδ, «όριον έθου, ό ου παρελεύσηται, ο στεγάζων εν ύδασι τα υπερώα αυτού, ο θεμελιών την γήν επί την ασφάλειαν αυτής», εξέρχεται σήμερα από το αληθέστατο στόμα Εκείνου, του Ιησού Χριστού, ο οποίος έκλεινε ουρανούς και ήλθε στην γη «μορφήν δούλου λαβών, εν ομοιώματι ανθρώπου γενόμενος».

Σήμερα ακούγεται, ως φωνή υδάτων πολλών, η φωνή της αλήθειας, ότι Εκείνος που κατασκεύασε τον ουρανό και την γή είναι πνεύμα άπειρο «άπειρον το θείον και ακατάληπτον και μόνον καταληπτόν η απειρία και η ακαταληψία», κατά τον Ιωάννην τον Δαμασκηνόν.

Αυτό το άπειρον και ακατάληπτον και Θείο Πνεύμα δεν μπορεί να το συλλάβει ο ανθρώπινος νους, ο άνθρωπος της κάθε εποχής ότι διέπει και κυβερνά το σύμπαν, ως πανταχού παρών, ως Παντογνώστης και παντοδύναμος. «Πνεύμα ο Θεός και τους προσκυνούντας αυτόν, εν πνεύματι και αληθεία δεί προσκυνείν».

Ένα τέτοιο αληθινό Θεό, κάθε άνθρωπος που είναι εικόνα Αυτού του αληθινού Θεού, είναι υποχρεωμένος με όλη την ψυχή του, την διάνοιά του και την θέλησή του να τον προσκυνά «εν πνεύματι και αληθεία δεί προσκυνείν». Η θεία και ζωογόνος αυτή διδασκαλία κατέρριψε την πλάνη των ανθρώπων εκείνων και τους βωμούς των ειδώλων και ύψωσε πλέον το αληθινό βωμό, της αληθούς λατρείας, της αμωμήτου ημών πίστεως.

Ο Θεός είναι παντού, είναι πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, και επομένως η προσευχή, η τιμή και η προσκύνηση «πνεύματι και αληθεία» υπό του πιστού να γίνεται οπουδήποτε και σε οποιαδήποτε στιγμή και ώρα, ημέρα και νύκτα, αρκεί να γίνεται με καθαρή καρδία, με πίστη ακλόνητο ότι υπάρχει Θεός, «Σύ γάρ εί Θεός ημών, εκτός σού άλλον δεν οίδαμεν το όνομά σου ονομάζομεν» και εν πνεύματι ταπεινώσεως να τον ομολογούμεν και να τον δοξολογούμεν.

Οποία (!) θαυμασία μεταβολή έφερε ο λόγος και η διδασκαλία, του Υιού και Λόγου του Θεού, όπως μας την καταγράφει στην σημερινή ευαγγελική περικοπή ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, κατά την ευλογημένη εκείνη συνάντηση παρά το φρέαρ του Ιακώβ, «του κεκοπιακώτως Ιησού» μετά της Σαμαρείτιδος γυναικός, οποία ήλθε εκ της Σαμαρείας να αντλήσει ύδωρ. Εκεί η Σαμαρείτης γυναίκα όμως μετά

την εξομολόγησή της στον Κύριο λαμβάνει παρ' Αυτού ύδωρ ζων, ύδωρ σωτήριο. «Πας ο πίνων εκ του ύδατος ου εγώ δώσω αυτώ, ου μη διψήσει στον αιώνα».

Ο Κύριος, ενώπιος ενωπίω της Σαμαρείτιδος γυναικός, παρά το φρέαρ του Ιακώβ, δίδαξε και διδάσκει ανά τους αιώνες την μόνην αληθινή λατρεία, την οποία δεν είχαν κατανοήσει ουχί μόνον και αυτοί οι Ιουδαίοι της εποχής εκείνης, αλλά δυστυχώς και ο κόσμος της σημερινής πεπολιτισμένης εποχής, ο οποίος έχει οικτρά πλάνη περί της αληθινής λατρείας και πράττει κατά το δοκούν νομίζοντας ούτω θα ευαρεστήσει τον Θεόν.

Πλανώνται πλάνη οικτρά, πλάνη φοβερή όσοι και σήμερα προσπαθούν να ευαρεστήσουν τον Δημιουργό του Παντός, τον Θεό με λατρεία, όχι ευάρεστη, αλλά με εξωτερικούς τύπους μιας ψεύτικης και τυπικής λατρείας. Ο λαός ούτος, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, «τοις χείλεσι με τιμά, η δε καρδία αυτού πόρρω απέχει».

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Η αληθινή λατρεία στον Θεό τον Φώτων είναι πνευματική, είναι αγιασμός της ψυχής και ταπείνωση, είναι υπακοή και υποταγή στο θέλημα του Θεού. Η πραγματική και αληθινή λατρεία προς τον Θεό ανυψώνει τον άνθρωπο, καθαίρει, αναγεννά, ανακουφίζει, τις θλίψεις και τα βάσανα της πρόσκαιρης αυτής ζωής και παρέχει την μακαρία ελπίδα της αιωνίας ζωής και μακαριότητας.

Μόνον δια Ιησού Χριστού και δι' Αυτού μόνον ανυψώνεται ο γήινος άνθρωπος, καθαρίζεται και τελειούται και γίνεται τέλειος, γίνεται άγιος, ως η υπό της Εκκλησίας μας σήμερα τιμωμένη με ύμνους και ωδές πνευματικές η αγία Φωτεινή η Σαμαρείτης.

Δεύτε, λοιπόν, αδελφοί κι εμείς, με θέληση και Πίστη ακράδαντη και αφοσίωση, στον Αναστάντα εκ τάφου Κύριον, να πορευθούμε στην πηγή του ζώντος ύδατος, ως η Σαμαρείτης παρά το φρέαρ του Ιακώβ, δια να αντλήσουμε από το σωτήριο εκείνο φρέαρ, ύδωρ ζωής αθανάτου και να φωνάξουμε με πίστη κραταιά ότι, «Πνεύμα ο Θεός και τους προσκυνούντας αυτόν πνεύματι και αληθεία δεί προσκυνείν». ΑΜΗΝ.

+ Ο Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας Παΐσιος